

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De vigilantia contra tentationes, & oratio pro diuino auxilio. 35

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER I.

cuntur, per quā intelligūt deceptiones diaboli, q̄
videlicet præbet lumē absq̄ humilitate, gustum
sine securitate, dulcedinem sine consolatione.

De anxia & sollicita vigilantia aduersus
omnes tentationes. Cap. XXXV.

Proinde studiose cauendū est & vigilandū,
ne vllas tentationes intromittamus, quas
versipellis ille astute producit, idq̄ sapius
sub specie boni alicuius, quatenus inde inordina
ti aut irresignati efficiamur, ne videlicet grauio
ra incidamus spiritalis gratiæ aut profectus di
spēdia. Sed in hoc cauti ac circūspecti esse debe
mus, & cū resignata humilitate iugiter inniti fi
delissimo Deo nostro, atq̄ patiēter expectare in
oibus accidētijs longanimitatē eius, quantūuis
bona aut extranea mirabilia, vel difficilia ea ex
istāt. Fugiamus ergo & declinemus cū filiali ti
more in Deū, nec quicq̄ tētorum respōdeamus,
quantūuis magna nobis ipse proponat. Tacea
mus ei penitus, & diligēter obseruemus oēs ia
nuas et fenestras, et obturemus oēs rimas, vt nul
lus ei ad cor nostræ pateat accessus: sicq̄ nos ha
beamus, quasi nulla sit nobis cura de aliq̄, et oīa
secure cōmittamus oīpotenti, sapiēti ac benignis
simo Deo, & sic obtinebimus quandā essentialē
pacē, cunctiq̄ aduersarij nostri superabūtur, &
pedibus nostris cōterent. ¶ Sane si etiā totus mū
dus nos vndiq̄ vallasset, & oēs simul dæmones
aduersum nos cōiurassent, in nullo nobis obesse
poterūt, si eis neq̄ cogitationibus, neq̄ affectio
nibus, neq̄ verbis, neq̄ operibus, neq̄ vidēdo,
neque audiendo respōdeamus. Prorsus in nullo
tunc nos impident, sed ipsi magis prosternen
tur, & incident in foueam, quam fecerunt, cun
ctiq̄

¶

MARGARITAE EVANG.

ctaque nostra in pace erunt. Vigilemus ergo at-
 tentius circa hoc, ne eas quoquo modo intromit-
 tamus, quantumlibet magna nos, siue pressura,
 siue violentia circudent. Etiam si naturam in-
 de debilitari & cor ipsum opprimi contingat,
 prorsus hoc nihili facere debemus. Oportet enim
 & necesse est, crucifigi naturam nostram. Cur
 igitur non libentius id fieri patiamur ab alio, q̄
 a nobis ipsis? Veruntamen post hanc pressuram
 dulcissima libertas spiritus succedit, si nos ipsos
 custodierimus, ne intra nos tentationem ipsam,
 eam videlicet discutiendo aut reuoluendo, ad-
 mittamus. Inde nanq̄ procul dubio innumera et
 grauissima damna orirentur, et ipsi hostes nostri
 domum nostram prius impugnatam, etiam ex-
 pugnarent & obtinerent, cunctaq̄ in ea existen-
 tia trucidarēt. Quamobrem diligentissime cau-
 dum, ne vel semel cogitemus: Ecce ista mihi pa-
 tienda incumbunt, vel tale quid factum est aut
 incidit mihi. Sed postpositis huiusmodi cogitati-
 onibus, totis viribus Deo inhæreamus, donec o-
 mnia interiora nostra plene exercitata & in eius
 amarissimam passionem sint transformata, me-
 ditemurque constanter, quanta pro nobis ipse su-
 stinuit, donec omnis illa tentationum molestia
 & tumultus sopiatur. Et tunc fideliter pro omni-
 bus causis ac negocijs orare debemus, licebitque
 nobis Deo necessitates & angustias nostras ex-
 ponere, eique offerre. Quo facto, ipse vicissim
 nos instruit, qualiter in eis nos habere debeat-
 mus: & quibus eas culpis nostris promeruimus,
 ostendit. Si enim peccatum nullum haberemus,
 nec poena in nobis de communi cursu vlla lo-
 cum haberet, quanquā Deus nonnullis magnis
 sanctis

LIBER I.

sanctis absque culpa, pro sua tamen salute cre-
datur quandoque poenas auxisse, quod de glori-
osa virgine matre dubium non est, Taliter ergo
cum timore Dei vigilare ac orare debemus.

Oratio pro diuino auxilio.

OMnipotens æterne Deus, sine cuius auxi-
lio infirmus sum, nihilq; præualeo, cõfor-
ta me obsecro in omnibus, quæ placita
sunt tibi, Cogitationes meas stabilias, memoriã
admoneas, & mea omnia in te desideria trahas
rapiasque. O veritas æterna defende me, quia si-
ne te iniustus sum. Custodi me quæso, ne deci-
piar neq; decipiam. Illumina intellectum meum
& rationem meam instrue. O amabilis bonitas,
sine te ad omnia sum mala procliuis. Ideoque te
rogo, vt implere & perfluere digneris omnia in-
teriora mea, & voluntatem meam in tuo vnias
amore, omnesque vires meas sic accende, men-
tem illumina, animam fœcundam effice, rege
cor meum & omnia opera mea, quatenus a te so-
lo agar possidearq; & mens mea in te vera li-
bertate donetur, verbumq; tuum in anima mea
nasci possit, vnde omnia interiora mea illustren-
tur, sentiantq; quam veraciter, & perspicue tu
mihi proximus sis in fundo animæ meæ: vnde et
cor meum in omni virtute fœcundetur, spiritus
meus in tui amore rapiatur, & ego ipse conforta-
ri, doceri & dirigi merear ad sequendum perfe-
ctissimum exemplar tuum, sanctissimaq; vesti-
gia tuã, atq; ad amplexandum eum tanto cordis
ardore omnem amerosam vitam & passionem
tuam, eamq; tam fortiter in eodem plantandum,
& velut in fasciculos collectam seruandum, ve-
nunquam inde vel ad dexteram, vel ad sinistram

RECQ.

MARGARITAE EVANG.

recedere possim. Vnde insuper spiritus meus exhilaretur, anima perfecte sanetur, cor roboretur, & corpus vbiq; protegatur, vt vel sic in me sempiternū verbum tuū impleatur, quō tuipe ais: Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, vt sint vnum, sicut et nos, vt ego sic vnū tecum sim in amore, in vita & in pœna. Et quia vita vel passio mea nihil omnino sunt, ideo vnire & applicare ea digneris sanctissimæ vitæ & passioni tuæ, quatenus per ea fructuosa tibi reddantur accepta, possisq; in me viuam quandam oim operum tuorū representationem inuenire, & ego me ipsum exiens, in te Deo meo cōfiteri, & in spū meo diuinitatis tuæ mysteriū, & ob oculos animæ meæ lucidissimū speculū humanitatis tuæ habere queam, per quod facies animæ meæ illuminari atq; purgari, & occultus defectuū meorum fundus mihi reuelari ac innotescere possit: quo etiā ego ipse muniar aduersus omnia, q̄ displicent tibi, semperq; reficiar, conforter vestiariq;. His namq; armis omnes inimici nostri eneruantur atq; vincuntur, extra quæ si quādo me auerto, vulnus accipio. Per hæc omnes infirmitatū dolores curantur, oppressi consolantur, captiui liberantur, famelici saturantur, sitibundi potantur, et nudi vestiuntur. Tu nanque fons ille es, ex quo bona cūcta procedunt et hauriuntur. Rogo itaque te domine Deus meus, digneris ista perficere in me per merita tua ad gloriam tuam, quod & similiter pro omnibus peto, tam viuīs, q̄ defunctis. Quia tu in omnibus es, et omnes ex æquo redemisti. Ideo & per sanctissima merita tua adiuuare nos omnes dignare domine Deus noster, vt te omnes cognoscamus, o-

mines

LIBER I.

manes tibi seruiamus, teque omnes tota virtute diligamus, Amen. ¶ Hæc est breuis quædam formula orationis internæ, quæ nunquam interrumpidebet. Oratio vero superessentialis, quæ in ipso purissimo fundo Deo omnipotenti offertur, neque scribi, neque dici potest. Quia nec ipse, qui sic orat, incomparabilem nobilitatem, fructum & utilitatem eiusmodi orationis nouit, quippe qui immersus & assumptus est in diuitias Dei sui. Porro, ut & nos ita vigilare & orare quandoque possimus, præstet nobis piissimus dominus Deus noster, Amen.

Quo fundamentum nostrum ponere debeamus in passione Christi. Cap. XXXVI.

Quisquis autem & ea, quæ iam dicta sunt, & quæ postmodum dicentur, in seipso feliciter experiri, & ad ea pertingere uoluerit (quod certe nulli denegatur facienti, quod in se est, & uoluntatem ac diligentiam suam adhibenti) seipsum expedire ac nudare debet ab omni illo, quod Deus non est, & conuertere se totis uiribus & omni conatu ad exercitium diuine passionis, eamque adeo uigoroſe attrahere ad sentiendum eam ab intra, donec omnes sensuum euagationes inibi colligantur stabilianturque, ita ut ubicumque siue stet siue ambulet, iugiter ob oculos suos, quasi speculum, & in sentimento cordis sui, tanquam fundamentum quoddam fixam ac stabilitam habeat amoroſam uitam ac passionem domini nostri Iesu Christi, cui perpetuo inherere uelit ad construendum deſuper uirtutes uniuersas. Nemo enim tam sublimiter proficit, quin ad eam recursum habere debeat: nec quisquam ita debet extrouertiri & occupari, quin illi inhæreat fundamento, si mori uelit.